

Udskriftsdato: 22. februar 2021

KEN nr 9181 af 21/04/2009 (Gældende)

Pressenævnets kendelse i sag nr. 2009-6-0796

Ministerium: Justitsministeriet

Journalnummer: 2009-6-0796

Pressenævnets kendelse i sag nr. 2009-6-0796

Resumé

Klager – en person – klagede over udsendelsen *Forbryderjagt* på TV 2.

Pressenævnets begrundelse og afgørelse:

Det følger af de vejledende regler for god presseskik, at meddelelser, der kan krænke privatlivets fred, skal undgås, medmindre klar almen interesse kræver offentlig omtale, jf. punkt B.1.

Pressenævnet finder, at der er en klar almen interesse knyttet til politiets arbejde. Nævnet finder imidlertid, at der ikke er en sådan almen nyheds- eller informationsværdi i de konkrete optagelser fra [K]s bolig, at der var belæg for at offentliggøre de krænkende optagelser uden samtykke fra ham. Nævnet finder, at TV 2 ikke har dokumenteret, at [K] har givet et gyldigt samtykke til offentliggørelsen af optagelserne. Da [K] ud fra optagelserne kan identificeres, udtaler nævnet sin kritik af TV 2 for at offentliggøre optagelserne.

Nævnet finder endvidere, at navnlig udsagnet ”kan ikke bevise salg i dag” fejlagtigt giver indtryk af, at [K] ved andre lejligheder har solgt narkotika. Da klager ikke er dømt for salg, og da der heller ikke på anden måde er dokumentation herfor, udtaler nævnet sin kritik af TV 2.

I medfør af medieansvarsloven § 49 pålægger Pressenævnet herefter den ansvarshavende redaktør af TV 2 at offentliggøre et kendelsesresumé.

Advokat Lauge Fastrup har på vegne af [K] klaget til Pressenævnet over en udsendelse på TV 2 den 11. november 2008, idet han mener, at god presseskik er tilsidesat.

1 Sagsfremstilling

TV 2 bragte den 11. november 2008 udsendelsen ”*Forbryderjagt*”, hvor seeren følger politibetjentene Niels Bark og Ricco Madsen. Udsendelsen klipper mellem optagelser fra arbejdsdagen og interviews med betjentene. Af udsendelsen fremgår bl.a. følgende:

”[Af skærbilledet fremgår teksten ’Skive Midtby’.]

Speak: Niels og Ricco er Skive Politis faste narkopatrolje. Det seneste år har de satset hårdt på at få narkoen ud af nattelivet med intensiv patruljering på diskoteker og værtshuse.

...

Niels Bark, politibetjent: Inden vi iværksætter en ransagning. Der har vi som minimum fået meldinger fra to af hinanden uafhængige kilder. For det er en meget stor krænkelse af de her personer, hvis vi kom ind til nogen, og der ikke viste sig at være noget som helst af politimæssig interesse der. Vi har i løbet af det her parløb. Vi har haft. Der har vi holdt imellem 80 til 90 ransagninger. Og der har været én eneste gang, hvor vi er kommet derfra uden noget som helst.

Speak: Der går rygter om, at to gamle kendinge sammen sælger narko. Ricco og Niels opsøger nu mændene.

[Af skærbilledet fremgår betjentenes gang hen imod huset. Betjentene går gennem en smøge for at komme frem til klagers bolig.

Husets facade fremgår. Vejnavn og husnummer er ikke synligt.]

Ricco Madsen, politibetjent: Hej, gider du lige åbne. Gider du åbne døren? Det er politiet. Du får et sekund til at åbne ellers sparker jeg døren ind.

Niels Bark: Hey, hey! [Henvendt til husets beboer indenfor.] Spark døren ind [henvendt til den anden betjent]. Kan du åbne?

[K]: Er på vej.

Niels Bark: Du var fandeme ikke på vej. Du var fandeme ikke på vej, du var ikke. Du var på vej her, derud. Du var på vej derud. Du var på vej derud.

[K] (*ansigtet er sløret med en 'måne' og enkelte genstande i boligen er sløret*): Hvor ud?

Niels Bark: Hvor ud. Derud. Din dør. Din hoveddør, den er ikke ude i dit køkken. Hvad var du ude og lave?

Ricco Madsen: Hvor er det henne?

Speak: Manden nåede ikke at skille sig af med sin narko. Noget politiet af og til oplever, når de er på vej ind.

Niels Bark: For fanden da, jeg troede godt, vi kunne stole på hinanden.

Ricco Madsen: Det der pis, [Ks mellemnavn]. Det laver du ikke en gang til.

Niels Bark: Er du gået i gang med at handle igen?

Niels Bark (i en interviewsituation, henvendt til kameraet): Det værste er helt klart, at dem, der er rigtig langt ude. Deres grænse for, hvem de vil sælge til, den er jo nok noget lavere end for ham, der kan styre sit misbrug. Det værste er selvfølgelig dem, som der sælger til helt små børn. 13-14-årige små børn.

Niels Bark (tilbage i huset): Vi kom bare ind, fordi vi skulle snakke, for fanden.

[K]: Snakke, hvad vil I snakke med mig om? ...

Niels Bark: For helvede. Når vi ser noget, som det der. Vi regner sgu da med, det er et halvt kilo, du er ved at få af dagen. Så der, hvor meget er der?

[K]: Det ved jeg ikke. Der er omkring tre.

Niels Bark: Okay. Du kan godt se, når vi ser igennem ruden, at du i stedet for at gå ud og lukke op render ud i køkkenet.

...

Speak: De to mænd har tilsammen knapt seks gram amfetamin. Niels og Ricco kan ikke bevise salg af narko i dag, men mændene får bøder for at overtræde narkoloven. Henholdsvis anden og tredje gang. Bøderne er på 9.000 og 16.000 kroner.

Niels Bark: De er nødt til at fornemme, at vi er til stede i nattemiljøet eller hjemme på deres bopæl. Vi er kommet til erkendelse af, at vi får ikke – i hvert fald ved de hardcore af dem – stoppet deres misbrug og måske endog salget af det. Men alene den effekt, at vi vil være til stede der. Weekend efter weekend. Uge efter uge. Det har uvægerligt en eller anden effekt.”

Der vises klip fra andre steder, inden der i udsendelsen oplyses følgende:

”*Speak:* Niels og Ricco er 20 kilometer nord for Skive i en lille landsby. De kører efter et tip om mystisk natteaktivitet i et hus med blændede kældervinduer.”

Betjentene besøger ejendommen. Det er ikke klagers bolig.

Midt- og Vestjyllands Politi har ved brev af 20. januar 2009 til advokat Lauge Fastrup oplyst, at ransagningen og optagelserne fandt sted den 12. september 2008. Af brevet fremgår bl.a. følgende:

”Det er korrekt, at Deres klients mellemnavn ”[Ks mellemnavn]” bliver nævnt, men det er de implicerede politipersonales opfattelse, at dette ikke kan identificere ham, idet han er sløret, ligesom særlige kende-

tegn i lejligheden er sløret. Der bliver ikke vist oversigtsbilleder af området, som han bor i, ligesom det ikke fremgår af klippet, hvilken by besøget bliver foretaget i.”

Af *Aftale med pressen* mellem TV 2 Østjylland og Midt- og Vestjyllands Politi vedrørende tv-optagelse om Lokalpatruljen i Skive fremgår det, at mediet har tilladelse til at følge politiets arbejde i perioden 11. september 2008 til 15. oktober 2008. Af aftalen fremgår bl.a. følgende:

”3. Fotografering, film- og/eller lydoptagelse på ikke frit tilgængelige steder må kun finde sted, hvis de berørte personer til pressen meddeler samtykke hertil. Et sådan samtykke kan til enhver tid tilbagekaldes, og pressen skal da straks bringe fotografering eller film- og/eller lydoptagelse til ophør. Gyldigt samtykke kan ikke afgives af en umyndig person eller af en person som f.eks. på grund af sin psykiske tilstand eller påvirkning af alkohol, narkotika, medicin eller lignende mangler evne til at forstå betydningen af et samtykke...

4. Der kan ikke meddeles samtykke til optagelse af fotos eller film- og/eller lydoptagelser under politi-forretninger i private hjem.

...

6. Det forudsættes, at god presseskik følges.”

Aftalen af 21. august 2008 blev den 29. september 2008 afløst af en ny aftale, der forlængede perioden, hvor mediet kunne følge politiets arbejde, til den 31. oktober 2008. Punkt 4 vedrørende optagelser i private hjem blev dog ikke medtaget i aftalen af 29. september 2008. TV 2 har anført, at dette dog ikke er udtryk for en realitetsændring, idet vilkåret i pkt. 4 i aftalen af 21. august 2008 også respekteres under aftalen af 29. september 2008.

2 Parternes synspunkter

2.1 [K]s synspunkter

Advokat Lauge Fastrup har anført, at det i indledningen nævnes, at man er i Nykøbing Mors. [K] kan identificeres ud fra oplysningerne og billedmaterialet i udsendelsen samt udtalelsen: ”Det er noget pis [Ks mellemnavn], det gør du ikke igen”. Siden klagers barndom er han blevet kaldt ved sit mellemnavn. Ejendommen, hvor han bor, fremgår af udsendelsen, og området omkring filmes. Det oplyses, at man opererer på Mors 20 km nord fra Skive. [K] er blevet genkendt i udsendelsen af en bekendts 11-årige datter, der kun har et sporadisk kendskab til klager.

TV 2 har uden klagers tilladelse foretaget og offentliggjort optagelser fra klagers private hjem. Det er en krænkelse af privatlivets fred. Under ransagningen insisterede klager forgæves på at få oplyst, hvem personen med kameraet var, og hvad fotografen lavede, og han bad fotografen forlade lejligheden. Det fremgår af udsendelsen, at der blev råbt ’politiet’ (uden for døren til boligen) og ikke ’politiet og TV 2’. Klager har ikke samtykket til at medvirke i et tv-program. Trods karakteren og indholdet af udsendelsen har man ikke indhentet klagers tilladelse inden udsendelsen.

Klipningen af udsendelsen efterlader det indtryk, at [K] sælger narkotika, herunder til ’små børn’. Det oplyses i udsendelsen, at der er tale om to gamle kendinge, som sælger narkotika. Klager har ikke handlet med narko og er heller ikke dømt herfor. Udsagnet ”Niels og Ricco kan ikke bevise salg af narko i dag” giver indtryk af, at de tidligere er dømt for salg af narkotika. [K] er to gange dømt for besiddelse af hash og speed til eget brug, men ikke salg. Oplysningen om antallet af bøder for overtrædelse af lov om euforiserende stoffer (”henholdsvis anden og tredje gang”) indicerer, at TV 2 ulovligt har misbrugt personoplysninger, som man angiveligt har fået fra politiet.

[K] lider af en stammersygdom, der gør, at han stammer voldsomt med voldsomme rystelser. Når han filmes kommer han derfor til at se ynkelig og skyldig ud, ligesom han over for dem, der kender ham, udstilles på en forhånende måde.

2.2 TV 2’s synspunkter

TV 2 har anført, at den præcise geografiske placering ikke oplyses. Klager, dennes kammerat og let genkendelige ting i boligen er sløret. Af denne grund, og da klagers fornavn er Martin, kan han ikke identificeres af en bredere kreds af personer. En søgning på navnet "[Ks mellemnavn]" og "Nykøbing Mors" eller "Skive" giver det et søgeresultat på fire personer med navnet "[Ks mellemnavn]". Ingen af disse er klager. Klager vil derfor alene kunne genkendes af personer, der normalt færdes på adressen eller har kendskab til klager.

I forbindelse med optagelserne til udsendelsen fulgte TV 2's fotograf efter politiet ind i huset til klager. Journalisten (der var med på optagelserne, men ikke selv inde i huset) har oplyst, at hun efterfølgende har gennemset/-hørt optagelserne og bekræfter, at klager sagde ok til, at der blev filmet. Et samtykke skal ikke være skriftligt, men kan som i dette tilfælde være stiltiende.

Politiet har efterfølgende haft udsendelserne til eftersyn. Såfremt klager enten på stedet eller efterfølgende havde bedt om, at optagelserne ikke blev bragt, ville politiet have sagt fra.

TV 2 har herudover anført, at udsendelsen ikke giver et klart billede af, hvem af de tilstedeværende personer der bor på adressen. Det afvises, at der skulle gives indtryk af, at der fra klagers bopæl sælges narko til 'små børn'. Der bliver løbende i programmet indsat interviews med de to betjente. Speak'en vedrørende salg til børn er ikke møntet specifikt på klager, og han fremstilles hverken ynkelig eller på en forhånende måde.

3 Pressenævnets afgørelse og begrundelse:

I sagens behandling har følgende nævnsmedlemmer deltaget:

Thomas Rørdam, Jan Kristensen, Lene Sarup og John Meinert Jacobsen.

Det følger af de vejledende regler for god presseskik, at meddelelser, der kan krænke privatlivets fred, skal undgås, medmindre klar almen interesse kræver offentlig omtale, jf. punkt B.1.

Pressenævnet finder, at der er en klar almen interesse knyttet til politiets arbejde. Nævnet finder imidlertid, at der ikke er en sådan almen nyheds- eller informationsværdi i de konkrete optagelser fra [K]s bolig, at der var belæg for at offentliggøre de krænkende optagelser uden samtykke fra ham. Nævnet finder, at TV 2 ikke har dokumenteret, at [K] har givet et gyldigt samtykke til offentliggørelsen af optagelserne. Da [K] ud fra optagelserne kan identificeres, udtaler nævnet sin kritik af TV 2 for at offentliggøre optagelserne.

Nævnet finder endvidere, at navnlig udsagnet "kan ikke bevise salg i dag" fejlagtigt giver indtryk af, at [K] ved andre lejligheder har solgt narkotika. Da klager ikke er dømt for salg, og da der heller ikke på anden måde er dokumentation herfor, udtaler nævnet sin kritik af TV 2.

I medfør af medieansvarsloven § 49 pålægger Pressenævnet herefter den ansvarshavende redaktør af TV 2 at offentliggøre følgende:

"Pressenævnet har udtalt kritik af TV 2 for et indslag i november 2008 i udsendelsesrækken Forbryderjagt.

Et kamerahold havde forud for udsendelsen med tilladelse fra politiet fulgt betjentenes arbejde. I den forbindelse havde man foretaget optagelser under et besøg i et privat hjem, hvor nogle beboere fik bøder for besiddelse af narkotika. Én af de afbildede personer har klaget til Pressenævnet, fordi han ikke selv har givet tilladelse til at offentliggøre optagelserne, og fordi udsendelsen efterlader et indtryk af, at han ved andre lejligheder havde solgt narkotika.

Pressenævnet har udtalt kritik af TV 2, fordi der ikke inden offentliggørelsen af optagelserne blev indhentet tilladelse hertil fra den afbildede person, der trods sløring kunne identificeres. Nævnet har videre udtalt kritik af, at udsendelsen fejlagtigt gav indtryk af, at klager solgte narkotika.

Hele kendelsen fra Pressenævnet kan læses på nævnets hjemmeside: pressenaevnet.dk."

Afgjort den 21. april 2009